

[Ole Bjørn Kraft.]

dets Opmærksomhed paa Spørgsmaalet paa en Maade, som jeg ikke tror tjener noget godt. Derfor tror jeg ogsaa, at en Række af de Bemærkninger, som den højtærede Udenrigsminister har fremsat i Dag — tilsyneladende rettet til Oppositionens Partier —, i Virkeligheden havde Bud til den socialdemokratiske Ordfører.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Udenrigsminister har beklaget, at denne Diskussion ikke føres paa et ydrepolitisk Grundlag. Jeg returnerer Beklagelsen med, at den højtærede Udenrigsminister samtidig ikke ønsker at diskutere det ydrepolitiske Grundlag — paa den Maade slipper man jo nemt fra en Diskussion, naturligvis.

Jeg skal dernæst konstatere, at den højtærede Udenrigsminister ikke har besvaret Spørgsmaalet om Militærforholdet. Jeg slaar fast, at Ministeren fremdeles er en Tilhænger af Afrustningsforslaget og altsaa paa dette Punkt er i Modstrid med Statsministeren, der mener, at Tiden ikke er inde til en isoleret Afrustning. (*Afbrydelse:* Hvad vedkommer det denne Sag?). Det afgør jeg og ikke De. (*Statsministeren* [Staaning]: Vi er her ogsaa). Ja, at den højtærede Statsminister er her, er der ingen, der er i Tvivl om, naar man hører denne kære, kendte Røst.

Hvad angaar Schweiz, har det jo i saa mange Henseender en Særstilling og har forbeholdt sig en Særstilling, saa det kan ikke med Føje bruges som Argument her.

Naar den højtærede Udenrigsminister optraadte som politisk Angakok med Trommedans og Besværgelser mod Ulykker, der kunde ramme ved en Diskussion, vil jeg i denne Forbindelse sige, at en klar Følge af Folkestyret er, at der skal finde en offentlig Debat Sted, ogsaa af udenrigspolitiske Forhold, og er man Tilhænger af Folkestyret, maa man ogsaa være beredt til at tage Konsekvensen. Det, Ministeren her søger — det er sagt ganske klart —, er en Generalfuldmagt for at forhindre den danske Rigsdag i i en given kritisk Situation at sige sin Mening om denne. Det er det, Ministeren her har søgt ud fra den Opfattelse, at vel skal der være Ytringsfrihed — den kendte radikale Opfattelse —, men det gælder ikke urigtige og skadelige Meninger. Og hvem afgør, om de er urigtige og skadelige? Det gør de Radikale. Jeg

vil spørge: Agter Ministeren under en saadan Situation at forbyde Pressediskussion eller Diskussion paa offentlige Møder? For hvis han ikke gør det — hvorfor saa forbyde Rigsdagen, som dog er det naturlige Centrum for den offentlige Debat, at drøfte disse Spørgsmaal. Og saa siger Ministeren endelig — for at gøre Inkonsekvensen fuldkommen —, at hans Forslag afskærer ikke en saadan Drøftelse. Ja, saa behøver man da'tte at stemme for det af den Grund.

Hvad angaar Perspektiverne, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om, vil jeg blot gøre opmærksom paa, at hans Udtalelse er et Udtryk for den fuldkomne Blindhed. Endelig antydede dette ærede Medlem, at jeg skulde have skadet Danmarks Interesser ved, hvad jeg har sagt. Det siger et Medlem af Socialdemokratiet, hvis Hovedorgan, det fornemste Regeringsorgan, Gang paa Gang har omtalt vor sydlige Nabostat paa en Maade, der har givet den tyske Gesandt Anledning til at møde i Udenrigsministeriet og protestere mod disse Udtalelser. Og saa taler man om skadelig Debat.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var ikke videre heldig i sit Forsøg paa at lægge Ansvaret for den skarpe Tone i denne Sag over paa mig, for det ærede Medlem glemte, at de to Partier, som har stillet Ændringsforslag Nr. 2, selv har skrevet en Betænkning, hvor de anslaar denne Tone, hvor de stiller dette Spørgsmaal i indrepolitisk Belysning, og hvor de bogstavelig talt i Bemærkningerne til Ændringsforslaget stiller et Mistillidsvotum til denne Regering. Det glemte det ærede Medlem, da han talte om den skarpe Tone. (*Afbrydelse*). Det er forfærdeligt, siger det ærede Medlem Hr. Krag. Det ærede Medlems Erfaring skulde have afholdt ham fra at blande dette ind i et udenrigspolitisk Spørgsmaal. Men naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft spørger, saa er Forklaringen simpelt hen: fordi det er uhørt i et Spørgsmaal, der drejer sig om dansk Udenrigspolitik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det, der har været forelagt for os til Bedømmelse, er et Spørgs-